

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgia) 7. juunil 2013 — Openbaar Ministerie versus Edgard Jan De Clercq jt

(Kohtuasi C-315/13)

(2013/C 252/32)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Openbaar Ministerie

Süüdistatavad: Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikleid 56 ja 57 (endised EÜ asutamislepingu artiklid 49 ja 50) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431) artikli 3 lõikeid 1 ja 10 — teatavatel tingimustel koosmõjus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36) artikliga 19 — tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus 27. detsembri 2006. aasta programmseaduse (I) artikkel 141, mille kohaselt on isik, kelle juures või kelle heaks lähetuses viibivad töötajad või läheduses viibivad praktikandid vahetult või allettevõtja kaudu töötavad, kohustatud enne kõnealuste isikute tööleasumist edastama sotsiaalkindlustusasutusele elektronposti teel (või kui see ei ole võimalik, siis faksi või posti teel) nende isikute isikuandmed, kellel puudub nende tööandjale väljastatud teade nende kohta eelnevalt esitatud deklaratsiooni kättesaamise kohta, koosmõjus sama seaduse artikliga 157 ja Sotsiaal Strafwetboek'i artikli 183 lõike 1 punktiga 1, mis näeb selle sätte eiramise eest ette rahaträhvi?

13. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-323/13)

(2013/C 252/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Pignataro-Nolin ja A. Alcover San Pedro)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna osa olmejäätmetest, mis ladestatakse Rooma SubATO prügilatesse, kaasa arvatud Malagrotta ja SubATO Latina prügilad, ei töödelda viisil, mis hõlmaks erinevate jäätmete sorteerimist ja nende orgaanilise osa stabiliseerimist, ning kuna Lazios ei ole rajatud ühtset ja sobivat jäätmekäitlusrajatiste võrgustikku, mis arvestaks parimat võimalikku tehnikat, siis on Itaalia Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 1999/31/EÜ (⁽¹⁾) artikli 6 punktist a koostoimes direktiivi 1999/31/EÜ artikli 1 lõike 1 ja direktiivi 2008/98/EÜ (⁽²⁾) artiklitega 4 ja 13 ning direktiivi 2008/98/EÜ artikli 16 lõikest 1;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 1999/31/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 16. juulil 2001.

Direktiivi 2008/98/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 12. detsembril 2010.

(¹) Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 228).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, lk 3).

20. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-339/13)

(2013/C 252/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Bianchi ja B. Schima)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Itaalia on rikkunud direktiivi 1999/EÜ (⁽¹⁾) artiklist 3 ja artikli 5 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.